

28. Exaudi.AZ ÉLŐ ISTEN TEMPLOMAI.

2 Korinthus 6,16/B, 7,1
2 Korinthus 6,11 - 7,1

Ezen a pünkösd előtti vasárnapon olyan Ige adatik nekünk, amely egyrészt megújít minket hitünkben; másrészt megújít minket ünnepi és úrvacsorai előkészületünkben. Hangzik felénk a nagy evangélium arról, hogy mi az élő Isten temploma vagyunk; ugyanakkor hangzik felénk a felszólítás is, hogy legyünk az élő Isten temploma.

1. Mi az élő Isten temploma vagyunk.

A Biblia sokszor beszél hasonlatokban arról, hogy mik vagyunk. Megváltónk egyik példája szerint szántóföld vagyunk, amelybe veti Isten az ő ígésének jó magját. /Mt 13,3-23/. Egy másik példa szerint jó mag vagyunk, amelynek el kell rothadni ahhoz, hogy jó gyümölcsöt teremjen. /Mt 13,24-30; 36-43; Jn 12,24/ Ismét más példa szerint Istennek munkatársai és épülete vagyunk. /1 Kor 3,9/

Ez a hasonlat, hogy templom vagyunk, Pál apostol speciális képe. Csak az ő leveleiben fordul elő /1 Kor 3,16-17; 6,19; Ef 2,21/. - Péter apostol egy helyen "lelki ház"-ról beszél. 1 Pt 2,5. - S hogy ez a bibliai kép mely igen megragadta református eleinket, arra jó példa Énekeskönyvünk. Négy szép énekben szólal meg az öröm, hogy Isten temploma vagyunk / 165,6 ; 372,6 ; 376,3 ; 422,4/. A legrégebbit idézem fel előttetek. Huszár Gálynak, a hányt-vetett sorsú nyomdász reformátornak, a reformáció kibontakozása egyik legmunkásabb és legrokonszenvesebb egyéniségének azt az énekét, amely az 1566-i Váradi énekeskönyv óta a mai napig megszakítás nélkül szerepel

énekeskönyveinkben:

„Válassz minket magadnak élő templomul,
Végyed mi könyörgésünket szent áldozatul;
Vedd ki már e világot a kárhozattól,
Engedj igaz hitben való
Kimúlást e világból.” /372,6/

Alapígénk így hangzik: "Mi az élő Isten temploma vagyunk." Tehát nem úgy, hogy legyünk, hanem vagyunk. Ez az evangélium. Mert a törvény ezt mondaná először: legyünk az élő Isten temploma. A törvény mindig ezt mondja: Ezt cselekedd és élés! Tisztítsd meg magadat, hogy templom légy! Az evangélium ellenben ezt mondja: Templom vagyunk, - s mivel templom vagyunk, legyünk valóban templom. Ugye értitek atyámfiai, milyen fontos itt a sorrend. Mert "csak, ha így prédikálunk és tanítunk, akkor járunk el az evangélium értelmében. Csak ebben az esetben hirdetjük a kegyelmen alapuló, az ingyen kegyelemből való, a királyi kegyelem által létrejött üdvösséget; Isten ingyen való jókedvét, amelyet ő velünk szemben minden összeg, ár lefizetése nélkül s nem valaminő munkánkért, jóságunkért, vagy érdemünkért érez." /Robertson/

Ennek az evangéliumnak ellene mond a mi tapasztalatunk. -Én templom? - Én inkább istálló vagyok! Igen, lehet, hogy így van. Én is ezekhez az őszintékhez állok. De tudod-e Testvér, melyik volt a legcsodálatosabb templom ezen a világon? - A betlehemi istálló, amelyikben megszületett Jézus Krisztus. Nos, így vagyunk mi is templom: a Szentlélek által megszületett bennünk a Krisztus. "Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus." /Gal 2,20/ Ez történt pünkösdkor. A tanítványok megteltek Szentlélekkel. Ez a mi boldog hitünk. /Heidelbergi Káté 53. kérdés/

A Szentlélek által az élő Isten temploma vagyunk. Te-

hát nem egy halott Isten temploma, nem egy "múemlék" templom, hanem az élő Isten temploma. Élő, eleven közösségben vagyunk Vele az Íge, az imádság és az engedelmesség által. Így van-e?

2. Legyünk az élő Isten temploma.

Az evangélium mindig kötelezettséget is jelent. Ahogyan nem sok köze van a reformációhoz annak a bizonyágtételnek, mely mindig csak a törvényt hirdeti, a kötelességeket tárja elénk; ugyanúgy teljesen eltéveszti célját a reformáció értelmét az az igehirdetés is, mely evangéliumot hirdet mindig, kötelezettség vállalása nélkül. E mai szakaszunk tanít minket e tekintetben is; az élő Isten temploma vagyunk, - ez az evangélium -, de legyünk is az élő Isten temploma, erre erős odaszánással törekedjünk is, ez az elkötelezésünk, amit alapígénk második része így mond: "Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szerettem, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vívén véghez a mi megszentelésünket."

Vegyük észre azt is, hogy ez a bibliai vers, amely a megszenteltetéssel fejeződik be, Isten ígéreteire emlékeztetéssel kezdődik: "Mivelhogy ilyen ígéreteink vannak..." Mi Isten ígéreteinek beteljesedésére szoktunk gondolni. "De ez csak az emberi oldal. Az isteni oldal az, hogy az ígéretek által ismerem fel az Ő reám való igényét." /Chambers/

S hogy mit jelent ez a "minden testi és lelki tisztátalanságtól" való megtisztítás, azt részletezi az Apostol ebben a szakaszban. Ennek helyes, igaz megértésénél ügyelnünk kell arra, hogy a betű rabságába ne kerüljünk. Mert aki ennek az ígének az alapján kolostorba küldené a keresztyéneket, vagy nem venne tudomást a jelenvaló világról s annak nagyon is konkrét intézményeiről, az teljesen félreértené Pál apostol szavait. Az apostol által említett parancs lelke alkalmazható ránk. Mert a világ

inkább lelkiület, mint külső forma.

Mi Istené vagyunk, és ez azt jelenti, hogy a mi "megszenteltetésünk" véghez vívése az, hogy tisztaságban és szeretetben járjunk. Küzdünk minden tisztátalanság és minden szeretetlenség ellen. Első sorban idebent, a saját szívünkben megbúvó alattomos tisztátalanságok és szeretetlenségek ellen, hogy hitelesen küzdhessünk odakint a világban is. Úgy kell mindezt cselekednünk, ahogyan Kálvin János tanította: "Mivel a Szentlélek minket Isten templomaivá szentelt, arra kell törekednünk, hogy Isten dicsősége általunk megvilágíttassék és ne engedjük meg, hogy a bűn mocska megszenstségtelenítsen bennünket; mivel lelkeinkre is, testünkre is a mennyei romolhatatlanság és a hervadhatatlan koszorú várakozik, kitartóan kell törekednünk arra, hogy azokat tisztán és romlatlanul őrizzük meg az Úr napjáig." /Inst. III.6,3/ Amen.